

Palacio Baró de Quadras, 1906-2006

Casa Asia todavía no es centenaria, pero su edificio, sí. Construido entre los años 1904 y 1906 por Puig i Cadafalch con la idea de convertir la antigua Casa en un edificio que se equiparara con la categoría de Manuel Quadras i Feliu, el Palacio se ha convertido en una de las referencias claves de la famosa Ruta del Modernismo de Barcelona, en competencia con obras tan relevantes como las de Gaudí. Dos fachadas completamente diferentes y con estilos mezclados, mosaicos de estilo romano, una espectacular escalinata, pasamanos modernista o un patio cubierto de cristal y de estilo árabe son algunas de las atracciones del edificio que albergó durante muchos años el Museo de la Música y que ahora es la sede de Casa Asia. Y que probablemente lo será siendo cuando cumplamos cien años, allá por el año 2103.

Un coreano, el fundador del videoarte

Nació en Seúl en 1932, se doctoró en Tokio, viajó a Alemania para seguir investigando sobre la música de vanguardia y murió en Nueva York como el gran pionero en la exploración de las facetas artísticas de los medios de comunicación, especialmente la televisión. Desde que empezara colocando estos aparatos en diferentes posturas y superficies para distorsionar la recepción, ha realizado numerosas instalaciones, vídeos, emisiones globales de televisión, películas y *performances* que han llevado a Nam June Paik a modificar la percepción de la imagen temporal en el arte contemporáneo. Todo ello bajo una idea especialmente combativa que señala la directora de

Cultura y Exposiciones de Casa Asia, Menene Gras Balaguer: "La televisión nos ha atacado durante toda la vida, es hora de que devolvamos el golpe. Ahora haremos nuestra propia televisión". Tras su muerte el pasado mes de enero, Casa Asia ha querido también contribuir a su recuerdo organizando un seminario de homenaje a su figura en la última edición del festival de video arte de Barcelona LOOP 06, con participación de expertos y críticos de arte.

El Dialogo Oriente-Occidente, por escrito

lon de la Riva, director general de Casa Asia, se refirió en su participación al reencuentro actual entre ciencia y religión en el mundo y a la necesidad de reevaluar el concepto de progreso a la luz de contribuciones desde Asia, como la relación circular entre progreso y tiempo establecida por el hinduismo. Goh Chok Tong, Senior Minister de la República de Singapur, habló de la perspectiva utilizada en su país ante la multiculturalidad, basada en la noción de los círculos que se solapan, diferenciando los espacios comunes entre comunidades, donde actúan las políticas gubernamentales, y los ámbitos propios de cada comunidad. En sus madrazas, además, se enseñan tanto materias religiosas como seculares, se obliga a tener el mismo estándar de calidad que el resto del país para las asignaturas laicas y en su programa docente se han introducido el pensamiento crítico y las tecnologías de la información. Ali Alatas, ex ministro de Asuntos Exteriores de Indonesia, criticó la idea del choque de civilizaciones como producto de una "dieta intelectual simple" fascinada por buscar una división mundial, y aseguró que se deberían construir multitud de puentes, en una red cosmopolita que permitiera conectarnos a cada uno de nosotros de forma individual con nuestros prójimos. Sadig Al-Mahdi criticó a pensadores como Bernard Lewis o Muhammed Qutb, que desde polos opuestos consideran "normal" el enfrentamiento entre Occidente y el Islam. Reflexiones como éstas, y muchas más, a cargo de los numerosos participantes del segundo Diálogo Oriente Occidente (East West Dialogue) que tuvo lugar en Barcelona en el verano de 2005, pueden ser ya descargadas en la página web de Casa Asia http://www.casaasia.es/documentos/relatoria_montobbio_dialogo2005.pdf El libro impreso con los textos en castellano e inglés, también con un epílogo a cargo de uno de los artífices del nacimiento de Casa Asia, Manuel Montobbio, embajador en Misión Especial, ha sido publicado por Casa Asia.

Asia va ganando espacios

Tras los numerosos restaurantes, películas o tiendas, Asia sigue ocupando ámbitos en donde su presencia estaba hasta ahora, al menos, más difuminada. Se han fundado las primeras academias de idiomas dedicadas en exclusiva a lenguas asiáticas, como Alea, en Madrid, dedicada en exclusiva al chino, coreano y japonés, en donde también se pueden comprar productos asiáticos, especialmente chinos, y comprar viajes. www.aleaidiomas.net En radio, ha sido lanzado el primer programa semanal dedicado en exclusiva a Asia, "Hora de Asia", dirigido por Eloy Ramos, subdirector de los Servicios Informativos de Radio Exterior de España, que enfoca sus cincuenta minutos de emisión a la audiencia asiática y trata también las relaciones con España. En su página web, además, es posible escuchar las emisiones anteriores: <http://www.rtve.es/rne/ree/asia/asia.htm> Y, por último, los inmigrantes chinos están saliendo de lo que Joaquín Beltrán denomina sus "nichos étnicos" (restaurantes, tiendas, etc.) y se les puede ver también en trabajos en donde su presencia era casi nula hasta hace poco, como ocurre con la construcción. Caminos que son cada vez más tan diversos como su población.

Un nuevo boletín en Casa Asia

Tras la puesta en marcha de la página web de GovernAsia y la progresiva aportación de informes sobre gobernanza en Asia, el proyecto impulsado por Casa Asia da un nuevo paso lanzando una publicación periódica, el Boletín GovernAsia. Cada dos meses y dedicado a un país, el boletín tiene previsto incluir informaciones sobre cultura e historia del país, nociones sobre gobernanza, la entrevista a una personalidad relevante, un informe sobre riesgo país y un artículo de análisis de las noticias recientes más destacadas. El primer número está dedicado a Filipinas, por el año que se le está dedicando en España, y el segundo, que aparecerá en julio, está dedicado a India. www.governasia.com

Primer Master Oficial sobre Asia

La Universidad Autónoma de Barcelona ofrecerá a partir del curso 2006-2007 el primer máster oficial relativo íntegramente a Asia, titulado en Investigación sobre Asia Oriental Contemporánea y dentro del Programa Oficial de Postgrado Traducción e interpretación y sus contextos socio-culturales. El Máster tiene como objetivo formar profesionales, académicos e investigadores que puedan insertarse directamente en el mercado laboral o en actividades de investigación, en el campo de Asia Oriental contemporánea y se necesita un conocimiento intermedio de una lengua asiática, leer inglés y especialización en una disciplina de Ciencias Sociales. coord.master.traduccion@uab.cat

España en Afganistán

Tras una primera reunión en Córdoba, en el año 2002, ha tenido lugar un nuevo encuentro bilateral al más alto nivel para analizar el papel de España en Afganistán, organizado también de forma conjunta entre el Instituto Elcano y Casa Asia. Contó con la participación de ministros de ambos países, representantes de la UE, la ONU y la OTAN y especialistas en la región, que fueron analizando las perspectivas de la presencia en diferentes mesas. Las conclusiones se centran en el largo camino que queda aún por recorrer. La insurgencia talibán apenas constituye una de las amenazas del país, puesto que la debilidad de las instituciones o el peso del narcotráfico constituyen también amenazas importantes, y que obligan a considerar tan indispensables la lucha contra la guerrilla como las inversiones en agricultura, formación profesional y educación. La intervención de la comunidad internacional es más una operación de reconstrucción que sobrepasa el ámbito meramente humanitario, con proyectos innovadores, como los equipos de reconstrucción provincial (PRTs), que combinan personal civil y militar y que contribuirán, sin duda, a definir la identidad de la Alianza Atlántica en el mundo de la posguerra fría y del hiperterrorismo. La presencia española, por último, cumple también esta doble función, con una participación militar creciente combinada con los trabajos de la AECI, centrados en infraestructuras y equipamientos.

Enseñanza de la lengua filipina

Tras cursos sobre idiomas de otros países del sudeste asiático, le toca el turno a uno con una especial relevancia para España, el filipino, que ya se enseñara a fines de la década de 1980 en el Colegio de África en Madrid. Una comunidad inmigrante de unos 40.000 miembros, muchos de ellos ya regularizados, un país a punto de llegar a los 90 millones de habitantes y unos vínculos directos durante más de trescientos años dan especial relieve a la enseñanza de la lengua filipina en España. Los historiadores deberían ser el sector de población más interesado en aprender esta lengua, por la gran cantidad de documentos en nuestros archivos en esta lengua esenciales para conocer la historia del país. El famoso debate sobre el líder del movimiento independentista en 1898, Andrés Bonifacio, surgido a partir de la publicación del libro *Inventing a hero*, de Glenn A. May, está siendo reinterpretado a raíz de documentos encontrados en el Archivo General del Ejército. <http://bonifaciopapers.blogspot.com/>

La Escuela de Orient en 2006, vinculada a Mukhtar Mai

La escuela de verano en el pueblo mallorquín que lleva en su mismo nombre el acercamiento a Asia llega a su IV edición adoptando el nombre de la paquistaní que recibió el último premio Casa Asia. Durante una semana y con vistas a la sierra de la Tramontana, 16 adolescentes, asiáticos y españoles, se divertirán y debatirán sobre temas de actualidad en sesiones de trabajo que incluirán visitas culturales, excursiones por la isla y talleres. Los participantes son seleccionados a través de redacciones sobre temas relacionados con la Escuela, como las opiniones sobre "Cómo las civilizaciones asiáticas pueden contribuir a la alianza de civilizaciones".

Nos abandonaron dos luchadores

Manuel Bayo y Pramodya Ananta Toer eran ambos revolucionarios impenitentes incapaces de pasar por el tamiz de un partido político, y marcados por largos exilios. El valenciano Manuel Bayo (1940) enseñó en la Universidad de Fujen de Taipei, desde donde nunca dejó de escribir poesía ni de hacer lo posible por acercar las culturas hispanas al mundo taiwanés, entre otras formas a través de la representación de múltiples obras teatrales a cargo de sus alumnos. El javanés Pramodya Ananta Toer (1925) era un miembro de la nueva élite nacionalista que dirigió el país tras alcanzar la independencia. Pero si primero fue detenido por los holandeses, después regresó a las cárceles cuando el país ya estaba a cargo de sus paisanos, y tanto bajo el régimen de "Democracia guiada" de Sukarno como durante el "Nuevo Orden" de Suharto. Los dos escribieron profusamente, Bayo sobre teatro, su gran pasión, y el indonesio una multitud de obras cortas y novelas que han sido traducidas a un total de 36 idiomas. Y si Bayo nos deja como legado una revista anual que se ha convertido en un vehículo esencial del hispanismo en Asia, *Encuentros en Catay*, Ananta Toer se ha convertido en el personaje a través de cuya vida y personajes está estructurado un original libro para conocer la historia de su país. *Adrian Vickers. A History of Modern Indonesia*. (Cambridge: Cambridge University Press, 2005).

Los cuentos japoneses, también para los estudiantes preuniversitarios

Una colección que tiene el objetivo declarado de servir como material educativo ha publicado *Leyendas y cuentos de Japón* (Madrid, Akal, 2006), una recopilación de cuentos japoneses antiguos (sin citar la procedencia de los textos) elaborada por Irene Seco, otra académica que ha debido de olvidar su ambición de enseñar cuentos Asia. Además de incluir una buena parte de los cuentos populares japoneses más conocidos, el libro tiene documentos complementarios, comentarios de texto que sirven de modelo para los estudiantes, preguntas para autoevaluación y una serie de actividades adicionales que ayuden a comprender el texto a estudiantes y profesores, en una edición ideal para introducir la rica fantasía japonesa en el bachillerato. A buen seguro surgirán muchos más de este tipo para satisfacer la creciente demanda de obras divulgativas en este sector de la población, y es factible pensar que también veremos pronto ediciones de cuentos asiáticos para niños, en competencia con los tradicionales los gatos con botas y las ratitas presumidas varias.

Casa Asia, una función de intermediación pedida desde la sociedad

El Consejo Asesor tuvo su reunión anual en Barcelona para analizar la marcha de la institución y constató ya no sólo su viabilidad, sino que está cumpliendo una función intermedia con el mundo asiático como respuesta a la demanda de la sociedad. La multitud de solicitudes a Casa Asia en relación con este continente, tanto desde empresas, universidades o instituciones de todo tipo están mostrando no sólo el éxito de la iniciativa, sino que el impulso en las relaciones con esta región pasan en una parte sustancial, al menos en esta fase inicial, por nuestra joven institución. El Consejo destacó, entre otros temas, la importancia de los cursos de chino que se realizan en Casa Asia y la necesidad de que éstos se desarrollen en colaboración con las Universidades, así como el proyecto MEDASIA, para establecer centros de investigación de Asia en los países del Sur de Europa, recuperando los archivos y fuentes documentales existentes entre los países del Sur de Europa y la región de Asia-Pacífico. También puso el acento en la necesidad de aumentar las becas para la investigación, a desarrollar en el marco universitario, pero con un apoyo estratégico de Casa Asia y de establecer "REDES" en las que se pueda desarrollar una perspectiva de las economías asiáticas.

Comentarios y sugerencias: casaasia@casaasia.es

● Economía ● Sociedad ● Cultura

Alto Patronato:

Generalitat de Catalunya

Ajuntament de Barcelona

Ministerio de Turismo y Comercio

Ministerio de Cultura

CECE

Madrid

PROMOMACRID

Generalitat de Catalunya

NOVARTIS

Port de Barcelona

DMA Crowdfunder

Pioneer

SONY

YAHOO!

TOYOTA

ti

Generalitat de Catalunya

NOVARTIS

Palau Baró de Quadras, 1906-2006

Casa Àsia encara no és centenària, però el seu edifici, sí. Construït entre els anys 1904 i 1906 per Puig i Cadafalch amb la idea de convertir l'antiga Casa en un edifici equiparable amb la categoria de Manuel Quadras i Feliu, el Palau ha esdevingut una de les referències cabdals de la famosa Ruta del Modernisme de Barcelona, en competència amb obres tan rellevants com les d'en Gaudí. Dues façanes completament diferents i mescla d'estils, mosaics d'estil romà, una escalinata espectacular, passamans modernista o un pati cobert de vidre i d'estil àrab són algunes de les atraccions de l'edifici que va allotjar durant molts anys el Museu de la Música i que ara és la seu de Casa Àsia. I que probablement encara ho sigui quan fem cent anys, cap a l'any 2103.

Un coreà, el fundador del videoart

Va néixer a Seül el 1932, es doctorà a Tòquio, va viatjar a Alemanya per continuar la seva recerca sobre la música d'avantguarda i morí a Nova York com el gran pioner en l'exploració de les facetes artístiques dels mitjans de comunicació, especialment la televisió. D'ençà que va començar per col·locar aquests aparells en diferents postures i superfícies per distorsionar la recepció, ha realitzat nombroses instal·lacions, vídeos, emissions globals de televisió, pel·lícules i *performances* que han portat Nam June Paik a modificar la percepció de la imatge temporal en l'art contemporani. Tot això a partir d'una idea especialment combativa com indica la directora de Cultura i Exposicions de Casa Àsia,

Menene Gras Balaguer: "La televisió ens ha atacat durant tota la vida, ja és hora que tomem el cop. Ara fem la nostra pròpia televisió". Després de la seva mort el passat mes de gener, Casa Àsia ha volgut també contribuir al seu record amb l'organització d'un seminari d'homenatge a la seva figura en l'última edició del festival de videoart de Barcelona LOOP 06, amb la participació d'experts i de crítics d'art.

El Diàleg Orient-Occident, per escrit

Ion de la Riva, director general de Casa Àsia, va fer esment a la retrobada actual entre ciència i religió en el món i a la necessitat de tornar a avaluar el concepte de progrés en vista de les contribucions des d'Àsia, com la relació circular entre progrés i temps establerta per l'hinduisme. Goh Chok Tong, Senior Minister de la República de Singapur, va parlar de la perspectiva utilitzada al seu país davant la multiculturalitat, basada en la noció dels cercles que se solapen (overlapping circles), amb la diferenciació entre els espais comuns entre comunitats, on actuen les polítiques governamentals, i els àmbits propis de cada comunitat. A més, a les madrasses, s'ensenyen tant matèries religioses com seculars, s'obliga a tenir el mateix estàndard de qualitat que la resta del país per a les assignatures laiques i en el seu programa s'han introduït el pensament crític i les tecnologies de la informació. Ali Alatas, exministre d'Afers Estrangers d'Indonèsia, va criticar la idea del xoc de civilitzacions com a producte d'una "dieta intel·lectual simple" fascinada per buscar una divisió mundial, i va assegurar que caldria construir ponts, en una xarxa cosmopolita que permetés connectar-nos a cada un de nosaltres de forma individual amb els altres. Sadig Al-Mahdi va criticar a pensadors com Bernard Lewis o Muhammed Qutb que, des dels pols oposats consideren "normal" l'enfrontament entre Occident i l'islam. Reflexions com aquestes, i moltes d'altres, a càrrec dels nombrosos participants del segon Diàleg Orient Occident (East West Dialogue) que va tenir lloc a Barcelona l'estiu del 2005, poden descarregar-se a la pàgina web de Casa Àsia http://www.casaasia.es/documentos/relatoriamentobbio_dialogo2005.pdf. El llibre imprès amb els textos en castellà i anglès, també amb un epíleg a càrrec d'un dels artífexs del naixement de Casa Àsia, Manuel Montobbio, ambaixador en Missió Especial, ha estat publicat per Casa Àsia.

Àsia guanya espais

Després dels nombrosos restaurants, pel·lícules o botigues, Àsia continua ocupant àmbits on la seva presència era fins ara, com a mínim, més difuminada. S'han fundat les primeres acadèmies d'idiomes dedicades en exclusiva a llengües asiàtiques, com Alea, a Madrid, dedicada en exclusiva al xinès, coreà i japonès, on també es poden comprar productes asiàtics, especialment xinesos, i contractar viatges www.aleaidiomas.net. A la ràdio, s'ha llançat el primer programa setmana dedicat exclusivament a Àsia, "Hora de Asia", dirigit per Eloy Ramos, subdirector dels Serveis Informatius de Radio Exterior de España, que enfoca els seus cinquanta minuts d'emissió a l'audiència asiàtica i tracta també les relacions amb Espanya. A més, a la seva pàgina web, es poden escoltar les emissions anteriors: <http://www.rtve.es/rne/ree/asia/asia.htm>. I, finalment, els immigrants xinesos comencen a sortir d'allò que Joaquín Beltrán anomenava els seus "ninxols ètnics" (restaurants, botigues, etc.) i se'ls pot veure també a feines on la seva presència era gairebé nul·la fins fa poc, com és el cas de la construcció. Camins que són cada vegada més tan diversos com la seva població.

Un nou butlletí a Casa Àsia

Després de la posada en marxa de la pàgina web de GovernÀsia i la progressiva aportació d'informes sobre governança a Àsia, el projecte impulsat per Casa Àsia fa un nou pas amb el llançament d'una publicació periòdica, el Boletín GovernÀsia. Cada dos mesos i dedicat a un país, el butlletí té previst d'incloure informacions sobre cultura i història del país, nocions sobre governança, l'entrevista a una personalitat rellevant, un informe sobre risc país i un article d'anàlisi de les notícies recents més destacades. El primer número està dedicat a les Filipines, per l'any que se li dedica enguany a Espanya, i el segon, que apareixerà al juliol, està dedicat a l'Índia. www.governasia.com

Primer màster oficial sobre Àsia

La Universitat Autònoma de Barcelona oferirà a partir del curs 2006-2007 el primer màster oficial referent íntegrament a Àsia, titulat Investigació sobre l'Àsia Oriental i dins els programes oficials de postgrau Traducció i interpretació i els seus contextos socioculturals. El màster té com objectiu la formació de professionals, acadèmics i investigadors que puguin incorporar-se directament en el mercat laboral o en activitats de recerca, en el camp de l'Àsia Oriental contemporània i cal un coneixement intermedi d'una llengua asiàtica, llegir anglès i especialització en una disciplina de ciències socials. coord.master.traduccion@uab.cat

Espanya a l'Afganistan

Després d'una primera reunió a Còrdova, l'any 2002, ha tingut lloc una nova trobada bilateral al més alt nivell per analitzar el paper d'Espanya a l'Afganistan, organitzat també de forma conjunta entre l'Institut Elcano i Casa Àsia. Va comptar amb la participació de ministres d'ambdós països, representants de la UE, la ONU i l'OTAN i especialistes en la regió, que van analitzar les perspectives de la presència en diferents taules. Les conclusions se centren en el llarg camí que queda encara per recórrer. Les insurreccions talibanes gairebé no constitueixen una de les amenaces del país, ja que la debilitat de les institucions o el pes del narcotràfic constitueixen també amenaces importants i que obliguen a considerar tan indispensables la lluita contra la guerrilla com les inversions en agricultura, formació professional i educació. La intervenció de la comunitat internacional és més una operació de reconstrucció que sobrepassa l'àmbit purament humanitari, amb projectes innovadors, com els equips de reconstrucció provincial (PRT), que combinen personal civil i militar i que contribuïràn, sens dubte, a definir la identitat de l'Aliança Atlàntica en el món de la postguerra freda i de l'hiperterrorisme. Finalment, la presència espanyola compleix també aquesta doble funció, amb una participació militar creixent combinada amb la tasca de l'AEI, centrada en infraestructures i equipaments.

Ensenyament de la llengua filipina

Després d'haver fet cursos sobre idiomes d'altres països del sud-est asiàtic, ara és el torn d'un amb una rellevància especial per a Espanya, el filipí, que ja s'ensenyava a final de la dècada dels 80 al Col·legi d'Àfrica a Madrid. Una comunitat immigrant d'uns 40.000 membres, molts dels quals ja regularitzats, un país a punt d'arribar als 90 milions d'habitants i uns vincles directes durant més de tres-cents anys donen un relleu especial a l'ensenyament de la llengua filipina a Espanya. Els historiadors haurien de ser el sector de població més interessat en aprendre aquesta llengua, per la gran quantitat de documents als nostres arxius en aquesta llengua que són essencials per conèixer la història del país. El famós debat sobre el líder del moviment independentista el 1898, Andrés Bonifacio, sorgit a partir de la publicació del llibre *Inventing a hero*, de Glenn A. May, és ara reinterpretat com a conseqüència de documents trobats a l'Arxiu General de l'Exèrcit. <http://bonificiopapers.blogspot.com/>

L'Escola d'Orient el 2006, vinculada a Mukhtar Mai

L'escola d'estiu al poble mallorquí que porta en el seu nom l'acostament a Àsia adopta, en arribar a la seva IV edició, el nom de la pakistanesa que va rebre el darrer premi Casa Àsia. Durant una setmana i amb vistes a la serra de Tramuntana, un total de 16 adolescents, asiàtics i espanyols, es divertiran i debatran sobre temes d'actualitat a sessions de treball que inclouran visites culturals, excursions per l'illa i tallers. Els participants són seleccionats a través de redaccions sobre temes directament relacionats amb l'escola, com ara les opinions sobre "Com les civilitzacions asiàtiques poden contribuir a l'aliança de civilitzacions".

Ens abandonaren dos lluitadors

Manuel Bayo i Pramoedy Ananta Toer eren revolucionaris impenitents incapaçs de passar pel sedàs d'un partit polític i marcats per llargs exilis. El valencià Manuel Bayo (1940) va ensenyar a la Universitat de Fujen de Taipei, des d'on mai no va deixar d'escriure poesia ni de fer el possible per apropar les cultures hispanes al món taiwanès, entre d'altres formes a través de la representació de múltiples obres teatrals a càrrec dels seus alumnes. El javanès Pramoedy Ananta Toer (1925) era un membre de la nova elit nacionalista que va dirigir el país després d'aconseguir la independència. Però, si primer va ser detingut pels holandesos, després va tornar a les presons quan el país ja era a càrrec dels seus paisans, i tant sota el règim de "Democràcia guiada" de Sukarno com durant el "Nou ordre" de Suharto. Els dos van escriure profusament, Bayo sobre teatre, la seva gran passió, i l'indonesi una munió d'obres curtes i de novel·les que han estat traduïdes a un total de 36 idiomes. I si Bayo ens deixa com a llegat una revista anual que s'ha convertit en un vehicle essencial de l'hispanisme a Àsia, *Encuentros en Catay*, Ananta Toer ha esdevingut el personatge a través de la vida del qual i dels seus personatges s'estructura un original llibre per conèixer la història del país. *Adrian Vickers. A History of Modern Indonesia*. (Cambridge: Cambridge University Press, 2005).

Contes japonesos, també per als estudiants preuniversitaris

Una col·lecció que té l'objectiu declarat de servir com a material educatiu ha publicat *Leyendas y cuentos de Japón* (Madrid, Akal, 2006), una recopilació de contes japonesos antics (sense citar la procedència dels textos) elaborada per Irene Seco, una altra acadèmica que ha hagut d'oblidar la seva ambició d'ensenyar sobre Àsia. A més d'incloure una bona part dels contes populars japonesos més coneguts, el llibre té documents complementaris, comentaris de text que serveixen de model per als estudiants, preguntes per a autoavaluació i una sèrie d'activitats addicionals que ajudaran a estudiants i professors a comprendre el text, en una edició ideal per introduir la rica fantasia japonesa en el batxillerat. Ben segur que sorgiran molts més d'aquest tipus per satisfer la creixent demanda d'obres divulgatives en aquest sector de la població, i és factible pensar que també veurem ben aviat edicions de contes asiàtics per a nens, en competència amb els tradicionals de gat amb botes i ratetes presumides, entre d'altres.

Casa Àsia, una funció d'intermediació demanda des de la societat

El Consell Assessor va tenir la seva reunió anual a Barcelona per analitzar la marxa de la institució i va constatar no només la seva viabilitat, sinó que compleix una funció intermediària amb el món de sol·licitud com a resposta a la demanda de la societat. La munió de sol·licituds a Casa Àsia en relació amb aquest continent, tant des d'empreses, com des d'universitats o institucions de tota mena demostren no només l'èxit de la iniciativa, sinó també que l'impuls en les relacions amb aquesta regió passen en una part substancial, almenys en aquesta fase inicial, per la nostra jova institució. Entre d'altres temes, el Consell va destacar la importància dels cursos de xinès que es fan a Casa Àsia i la necessitat que es portin a terme en col·laboració amb les universitats, així com el projecte MEDASIA, per establir centres de recerca d'Àsia als països del sud d'Europa, amb la recuperació d'arxius i fons documentals existents entre els països del sud d'Europa i la regió d'Àsia-Pacífic. També va posar l'accent en la necessitat d'augmentar les beques per a la investigació, per desenvolupar en el marc universitari, però amb un suport estratègic de Casa Àsia i d'establir "XARXES" on es pugui portar a terme una perspectiva de les economies asiàtiques.

Comentaris i suggeriments: casaaasia@casaaasia.es

Economia Societat Cultura

Alt Patronat:

